

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5605/2568

บริษัท ส. ผู้ร้อง บริษัท พ. ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 225, พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 37, พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 42, พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 45

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 42 วรรคสอง (3) กำหนดให้ผู้ร้องขอบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมีคำแปลเป็นภาษาไทยของคำชี้ขาดและสัญญาอนุญาโตตุลาการโดยมีผู้แปลซึ่งได้สาบานตัวแล้ว หรือปฏิญาณตนต่อหน้าศาลหรือต่อหน้าเจ้าพนักงานหรือบุคคลที่มีอำนาจในการรับคำสาบานหรือปฏิญาณ หรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการรับรองคำแปล หรือผู้แทนทางการทูตหรือกงสุลไทยในประเทศที่มีการทำคำชี้ขาดหรือสัญญาอนุญาโตตุลาการนั้น มาแสดงต่อศาลก็ตาม แต่การให้มีคำแปลโดยผู้แปลซึ่งได้สาบานตัวตามบทบัญญัติดังกล่าวมีความมุ่งหมายเพียงเพื่อให้เอกสารดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือ เช่นนี้ถึงแม้ไม่ปรากฏว่าผู้แปลที่ผู้ร่อนำมาแสดงต่อศาลจะได้สาบานตัวหรือปฏิญาณตน แต่เมื่อผู้คัดค้านมิได้นำสืบว่าคำแปลคำชี้ขาดและสัญญาอนุญาโตตุลาการดังกล่าวไม่ถูกต้องอย่างไร กรณีย่อมไม่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของคำแปลเอกสารดังกล่าว ซึ่งไม่ใช่บทกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน การยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดจึงไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ผู้ร้องและผู้คัดค้านตกลงระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติ (ICC) ถือว่าตกลงยอมรับข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการดังกล่าว กระบวนพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการรวมถึงวิธีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการจึงต้องเป็นไปตามข้อบังคับดังกล่าวตามที่ พ.ร.บ.อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 กำหนดไว้ในหมวด 4 ว่าด้วยวิธีพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการ แม้จะได้ความว่าคำชี้ขาดและบทเพิ่มเติมคำชี้ขาดมีอนุญาโตตุลาการลงลายมือชื่อเพียง 2 คน แต่เมื่อสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการครบ 3 คน ตามที่ระบุในข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับสถาบันอนุญาโตตุลาการดังกล่าวแล้ว หลังจากนั้นคณะอนุญาโตตุลาการจึงดำเนินกระบวนพิจารณาสืบพยานและรับฟังพยานหลักฐานต่อไปจนกระทั่งมีร่างคำชี้ขาดโดยผ่านขั้นตอนการตรวจสอบตามข้อบังคับสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ ด. จึงพึงแจ้งขอลาออกจากการเป็นคณะอนุญาโตตุลาการในภายหลัง กรณีเช่นนี้ ย่อมไม่ทำให้การดำเนินกระบวนพิจารณาที่ผ่านมาต้องเสียไป ทั้งหลังจากนั้นสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ ยังสอบถามความเห็นของผู้ร้องและผู้คัดค้านเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวแล้ว จึงมีคำวินิจฉัยไม่ยอมรับการลาออกของ ด. อันเป็นการดำเนินการไปตามที่ข้อบังคับดังกล่าวให้อำนาจไว้ การลาออกจากการเป็นอนุญาโตตุลาการของ ด. จึงยังไม่มีผล ซึ่งแม้ ด. ไม่ลงลายมือชื่อในฐานะอนุญาโตตุลาการร่วม แต่คำชี้ขาดก็ระบุถึงเหตุขัดข้องที่ไม่มีลายมือชื่อไว้แล้วซึ่งเป็นไปตาม พ.ร.บ. อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 37 วรรคหนึ่ง มิใช่เป็นกรณีที่ต้องประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการไม่ครบองค์คณะหรือตามที่ระบุไว้ในสัญญา

คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอบังคับตามคำชี้ขาดถึงที่สุดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติ (ICC) เลขที่ ไอซีซี 22857/พีทีเอ (ICC 22857/PTA) ระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้าน ฉบับลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2562 และบทเพิ่มเติมคำชี้ขาดถึงที่สุด ฉบับลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2562 ที่ชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระเงินพร้อมดอกเบี้ย กับค่าใช้จ่ายของอนุญาโตตุลาการและค่าใช้จ่ายทางกฎหมายในชั้นอนุญาโตตุลาการแก่ผู้ร้อง ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้บังคับตามคำชี้ขาดถึงที่สุดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติ (ICC) ฉบับลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2562 และบทเพิ่มเติมคำชี้ขาดถึงที่สุดฉบับลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2562 โดยให้ผู้คัดค้านชำระเงินแก่ผู้ร้องตามคำชี้ขาดถึงที่สุดดังกล่าว และให้ยกคำคัดค้าน กับให้ผู้คัดค้านใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ร้องโดยกำหนดค่าทนายความ 100,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ผู้คัดค้านอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นนี้รับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2557 ผู้คัดค้านในฐานะผู้ว่าจ้างกับผู้ร้องในฐานะผู้รับเหมาหลัก ตกลงทำสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างอาคาร ระบุสถานที่ก่อสร้างบริเวณถนนสุขุมวิท 39 กรุงเทพมหานคร โดยสัญญาข้อ 31 ตกลงให้กรณีมีข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างคู่สัญญาในเรื่องการก่อสร้างตามสัญญาดังกล่าวหรือจากการดำเนินการตามสัญญาดังกล่าวให้ระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ ซึ่งดำเนินการในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย เป็นภาษาอังกฤษ ภายใต้ข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติ (The International Chamber of Commerce หรือ ICC) โดยคณะอนุญาโตตุลาการ 3 คน ที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อบังคับดังกล่าว วันที่ 31 พฤษภาคม 2560 ผู้ร้องยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติ (ICC) ขอให้มีคำชี้ขาดให้ผู้คัดค้านชำระค่าก่อสร้างที่ค้างชำระ 106,138,678.20 บาท เงินประกันผลงานการก่อสร้าง 15,914,180.70 บาท เงินค่าใช้จ่ายในการติดต่อประสานงานก่อสร้าง 15,671,081.44 บาท และค่าเสียหายจากความล่าช้าของการก่อสร้างที่เกิดจากผู้คัดค้าน 3,255,732.73 บาท พร้อมดอกเบี้ยของต้นเงินดังกล่าว ผู้คัดค้านไม่ยื่นคำคัดค้านภายในกำหนด วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561 สถาบันอนุญาโตตุลาการฯ แต่งตั้งนายแอนโทนี่เป็นอนุญาโตตุลาการร่วมตามที่ฝ่ายผู้ร้องเสนอ และแต่งตั้งนายเดชอุดมเป็นอนุญาโตตุลาการร่วมแทนฝ่ายผู้คัดค้านตามที่คณะกรรมการหอการค้านานาชาติแห่งประเทศไทยเสนอ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561 สถาบันอนุญาโตตุลาการฯ แต่งตั้งนายสตีเวนเป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการตามที่คณะกรรมการหอการค้านานาชาติแห่งประเทศไทยส่งชื่อโปรเสนอ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2562 นายเดชอุดมแจ้งขอลาออกจากการเป็นอนุญาโตตุลาการร่วมในคดีนี้ต่อเลขาธิการสถาบันอนุญาโตตุลาการ ฯ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2562 สถาบันอนุญาโตตุลาการฯ พิจารณาข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ แล้วไม่รับรองการลาออกดังกล่าว วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2562 คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดถึงที่สุดให้ผู้คัดค้านชำระเงินค่าก่อสร้างที่ค้างชำระ เงินประกันผลงานการก่อสร้าง เงินค่าใช้จ่ายในการติดต่อประสานงานก่อสร้างพร้อมดอกเบี้ย กับค่าใช้จ่ายของอนุญาโตตุลาการและค่าใช้จ่ายทางกฎหมายในชั้นอนุญาโตตุลาการแก่ผู้ร้อง โดยไม่มีลายมือชื่อนายเดชอุดมในคำชี้ขาด วันที่ 31 พฤษภาคม 2562 คณะอนุญาโตตุลาการแก้ไขเพิ่มเติมคำชี้ขาดถึงที่สุดดังกล่าวเนื่องจากการพิมพ์ผิด โดยแก้สถานะของผู้ร้องและผู้คัดค้านที่พิมพ์สลับกันให้ถูกต้องเป็นผู้ร้องในฐานะผู้รับเหมาหลักและผู้คัดค้านในฐานะผู้ว่าจ้าง โดยไม่มีลายมือชื่อนายเดชอุดมในบทเพิ่มเติมคำชี้ขาดเช่นกัน ที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์

ทำนองว่า กระบวนการในชั้นอนุญาโตตุลาการไม่ชอบธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่มีการปฏิบัติตามของพยานและล่ามก่อนเริ่มสืบพยานนั้น ในข้อนี้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยโดยสรุปความได้ว่า การดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการในคดีนี้ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติ ที่ผู้ร้องและผู้คัดค้านตกลงกันตามสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างข้อ 31 ซึ่งวิธีพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการนั้นมีกำหนดไว้ตามข้อบังคับดังกล่าว ข้อ 16 ถึง 27 ทั้งคณะอนุญาโตตุลาการยังมีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร รวมถึงการรับฟังพยานหลักฐานและการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 25 วรรคสอง โดยไม่จำเป็นต้องจัดให้ล่ามและพยานสาบานตนหรือกล่าวคำปฏิญาณก่อนเริ่มต้นสืบพยาน ข้ออ้างดังกล่าวของผู้คัดค้านไม่อาจรับฟังได้ กับที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์ทำนองว่า ข้อพิพาทในคดีนี้เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางอาญาหรือเป็นคดีแพ่งอันเกี่ยวเนื่องคดีอาญาซึ่งอยู่ระหว่างที่ผู้คัดค้านกำลังดำเนินคดีอาญาตามกระบวนการยุติธรรม และผู้คัดค้านยังสามารถบังคับชำระหนี้ทางแพ่งต่อผู้ร้องได้อยู่ จึงไม่ชอบที่ศาลชั้นต้นจะพิพากษาบังคับตามคำชี้ขาด ซึ่งข้อนี้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยสรุปความได้ว่า คดีอาญาที่ผู้คัดค้านกล่าวอ้างมาเป็นคนละประเด็นกับข้อพิพาทในคดีและไม่ใช่คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ทั้งมูลหนี้ที่ผู้คัดค้านอ้างว่าจะนำมาหักกลบลบหนี้กันนั้นยังไม่แน่นอนว่าจะมีหรือไม่ แต่อุทธรณ์ของผู้คัดค้านทั้งสองกรณีคงโต้แย้งในทำนองเดียวกับที่ยกขึ้นอ้างในคำคัดค้านต่อศาลชั้นต้น โดยไม่ได้โต้แย้งว่าที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยมานั้นไม่ชอบหรือฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายอันเกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนอย่างไร จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ขัดแย้งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งสองกรณีดังกล่าวสำหรับที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์ต่อไปทำนองว่า ข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติที่สถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติใช้เป็นเหตุไม่รับการลาออกของนายเดชอุดมนั้น ไม่เป็นธรรม ขาดหลักแห่งการถ่วงดุลอำนาจ ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 พระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ.ศ. 2543 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งการดำเนินการพิจารณาของสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ รวมทั้งนายแอนโทนี อนุญาโตตุลาการร่วม และนายสติเว่น ประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ที่ไม่แก้ปัญหาเรื่องการลาออกของนายเดชอุดมให้แล้วเสร็จ แต่กลับมีการทำคำชี้ขาดต่อไปโดยไม่มีลายมือชื่อนายเดชอุดมในคำชี้ขาดนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย และที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้บังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าวถือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้น

หลักสำคัญของพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ศาลจะแทรกแซงในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ซึ่งรวมถึงการเข้ามาตรตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของอนุญาโตตุลาการหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคำชี้ขาดไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายให้อำนาจศาลไว้อย่างชัดเจนภายในกรอบที่จำกัด ทั้งกฎหมายดังกล่าวยังมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การระงับข้อพิพาทเป็นไปด้วยความรวดเร็ว สมดังเจตนาของคู่พิพาทที่เลือกใช้วิธีระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการแทนการนำข้อพิพาทไปฟ้องคดีต่อศาล พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 45 วรรคหนึ่ง จึงห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งหรือคำพิพากษาตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเว้นแต่จะเข้ากรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ใน (1) ถึง (5) แต่อุทธรณ์ในส่วนดังกล่าวของผู้คัดค้านเป็นการอุทธรณ์เกี่ยวกับข้อกำหนดกระบวนการอนุญาโตตุลาการของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแห่งหอการค้านานาชาติทำนองว่าไม่เป็นธรรม และได้แย้งดุลพินิจในการดำเนิน

กระบวนการพิจารณารวมถึงการรับฟังพยานหลักฐานอันอยู่ในอำนาจวินิจฉัยของคณะ
อนุญาโตตุลาการ มิใช่การโต้แย้งเกี่ยวกับกรณีใดกรณีหนึ่งดังที่ระบุไว้ในบทบัญญัติข้างต้น จึง
ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ในส่วนนี้ คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์
ของผู้คัดค้านประการแรกว่า คำพิพากษาของศาลชั้นต้นฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายอันเกี่ยวกับ
ความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือไม่ เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545
มาตรา 42 วรรคสอง (3) กำหนดให้ผู้ร้องขอบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมี
คำแปลเป็นภาษาไทยของคำชี้ขาดและสัญญาอนุญาโตตุลาการโดยมีผู้แปลซึ่งได้สาบานตัวแล้ว
หรือปฏิญาณตนต่อหน้าศาลหรือต่อหน้าเจ้าพนักงานหรือบุคคลที่มีอำนาจในการรับคำสาบานหรือ
ปฏิญาณ หรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการรับรองคำแปล หรือผู้แทนทางการทูตหรือกงสุล
ไทยในประเทศที่มีการทำคำชี้ขาดหรือสัญญาอนุญาโตตุลาการนั้น มาแสดงต่อศาลก็ตาม แต่การ
ให้มีคำแปลโดยผู้แปลซึ่งได้สาบานตัวหรือปฏิญาณตนตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีความมุ่งหมาย
เพียงเพื่อให้เอกสารดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือ เช่นนี้ ถึงแม้ไม่ปรากฏว่าผู้แปลคำชี้ขาดและสัญญา
อนุญาโตตุลาการที่ผู้ร้องนำมาแสดงต่อศาลจะได้สาบานตัวหรือปฏิญาณตนตามบทบัญญัติข้างต้น
แต่เมื่อผู้คัดค้านมิได้นำสืบว่าคำแปลคำชี้ขาดและสัญญาอนุญาโตตุลาการดังกล่าวไม่ถูกต้อง
อย่างไร คงอ้างเพียงการขาดความชอบธรรมของกระบวนการยื่นคำร้องเท่านั้น กรณีย่อมไม่
มีผลต่อความน่าเชื่อถือของคำแปลเอกสารดังกล่าว ซึ่งไม่ใช่บทกฎหมายอันเกี่ยวกับ
ความสงบเรียบร้อยของประชาชน ดังนี้ การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดนั้นไม่เป็นการ
ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน และคำพิพากษาศาลชั้นต้นไม่ได้ฝ่าฝืนต่อบทกฎหมายอัน
เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน อุทธรณ์ของผู้คัดค้านข้อนี้ฟังไม่ขึ้น คดีมีปัญหาที่ต้อง
วินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านประการสุดท้ายว่า การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดนั้นจะ
เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ผู้ร้องและผู้คัดค้านตกลงระงับ
ข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ
แห่งหอการค้านานาชาติ ตามสัญญาจ้างเหมาก่อสร้างอาคาร ข้อ 31 ถือว่าผู้ร้องและผู้คัดค้าน
ตกลงยอมรับข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการดังกล่าวแล้ว กระบวนการพิจารณาในชั้น
อนุญาโตตุลาการรวมถึงวิธีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการจึงต้องเป็นไปตามข้อบังคับดังกล่าวตามที่
พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 กำหนดไว้ในหมวด 4 ว่าด้วยวิธีพิจารณาชั้น
อนุญาโตตุลาการ แม้จะได้ความว่าคำชี้ขาดถึงที่สุดและบทเพิ่มเติมคำชี้ขาดถึงที่สุดในคดีนี้มี
อนุญาโตตุลาการลงลายมือชื่อเพียง 2 คน แต่เมื่อได้ความว่าสถาบันอนุญาโตตุลาการ ฯ แต่งตั้ง
อนุญาโตตุลาการครบ 3 คน ตามที่ระบุในข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการระหว่างผู้ร้องและผู้คัดค้านซึ่ง
เป็นไปตามข้อบังคับสถาบันอนุญาโตตุลาการดังกล่าวแล้ว หลังจากนั้นคณะอนุญาโตตุลาการจึง
ดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานและรับฟังพยานหลักฐานต่อไป จนกระทั่งมีร่างคำชี้ขาดถึงที่สุด
โดยผ่านขั้นตอนการตรวจสอบตามข้อบังคับสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ นายเดชอุดมจึงพึงแจ้ง
ขอลาออกจากการเป็นคณะอนุญาโตตุลาการในภายหลัง กรณีเช่นนี้ย่อมไม่ทำให้การดำเนิน
กระบวนการพิจารณาที่ผ่านมาต้องเสียไป ทั้งหลังจากนั้นสถาบันอนุญาโตตุลาการฯ ยังสอบถาม
ความเห็นของผู้ร้องและผู้คัดค้านเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวแล้ว จึงมีคำวินิจฉัยไม่ยอมรับการลาออก
ของนายเดชอุดม อันเป็นการดำเนินการไปตามที่ข้อบังคับดังกล่าวให้อำนาจไว้ การลาออกจากการ
เป็นอนุญาโตตุลาการของนายเดชอุดมจึงยังไม่มีผล ซึ่งแม้นายเดชอุดมจะไม่ลงลายมือชื่อในฐานะ
อนุญาโตตุลาการร่วม แต่คำชี้ขาดดังกล่าวก็ระบุถึงเหตุขัดข้องที่ไม่มีลายมือชื่อไว้ในคำชี้ขาดแล้ว

ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 มาตรา 37 วรรคหนึ่ง จึงมิใช่เป็นกรณีที่องค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการไม่ครบองค์คณะหรือตามที่ระบุไว้ในสัญญาตั้งที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์ ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าการพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการและการทำคำชี้ขาดดำเนินการโดยคณะอนุญาโตตุลาการครบองค์คณะตามที่คู่พิพาทตกลงกันไว้ นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยอุทธรณ์ของผู้คัดค้านในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

องค์คณะ

อภิชาติ ภมรบุตร · นุกุลกิจ เศรษฐกิจนุกุล · พงษ์ศักดิ์ ตระกูลศิลป์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5605/2568>